

5 Aar til Raadighed til Hjælp ved Opførelse og Drift af Sygehuse, ogsaa kommunale. Dette vil sikkert blive en Spore for de kommunale Autoriteter til at tage denne Sag op. Et større Flertal anbefaler altsaa Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Breinholt: Som jeg allerede har udtalt i Betænkningen, ere de to første af mig stillede Ændringsforslag kun Konsekvenser af de til det foregaaende Lovforslag stillede Ændringsforslag, og da disse ere tagne tilbage af mig, tager jeg selvfølgelig ogsaa Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2 tilbage. Der bliver altsaa for mit Vedkommende endnu kun staaende Ændringsforslag Nr. 4 til § 10. Det er et Forslag, der i sin Aand og Virkning ganske stemmer overens med det, som lige blev vedtaget ved Tingets Afstemning over det andet Lovforslag. Det gaar ud paa, at man ikke skal nøjes med at indsætte en simpel Revisionsbestemmelse, som jo i Virkeligheden kun har meget lidt at betyde, fordi man ogsaa uden en saadan Bestemmelse — som den højtærede Justitsminister før nævnede — kan skride til Revision naar som helst man vil. En simpel Revisionsbestemmelse har ogsaa i den Retning meget ringe Betydning, at det, naar man i Henhold til den gaar til Revision, er højst rimeligt, at man ikke vil naa noget som helst nyt Resultat. Da man jo altid har visse Særstandpunkter, opnaas der ofte ikke tilstrækkelig Enighed om en helt ny Lov, naar man er vidende om, at en saadan ikke behøves, idet man kan blive staaende ved den gamle. Det er derfor nødvendigt, at man i dette Lovforslag faar en lignende Bestemmelse indført som den, der nylig blev vedtagen i det andet Lovforslag, nemlig en Bestemmelse om, at Loven kun skal gælde i et vist Antal Aar. Her er dette Antal Aar sat til samme Antal som det, hvori Bevillingen paa de 100,000 Kr. om Aaret kan anvendes, altsaa til 5 Aar. Disse 5 Aar maa være en passende Frist for Lovens Gyldighed. Jeg behøver ikke efter den Afstemning, der nylig fandt Sted over et ganske ensbetydende Forslag, at udtale mig videre, men vil anbefale Ændringsforslaget til det høje Tings Opmærksomhed.

Formanden: Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2 ere tagne tilbage; hvis ingen ønsker at optage dem, ere de bortfaldne. (Ophold.) De ere saaledes bortfaldne.

Berthelsen: Idet jeg i alt væsentligt henholder mig til de Udtalelser, som faldt fra den ærede Ordfører, og i øvrigt henviser til Betænkningen, er der dog alligevel en Ting, jeg gerne vil tillade mig at fremdrage. Det er et Spørgsmaal, som har været drøftet i Udvalget, men med Hensyn til hvilket der ikke er blevet opstillet noget Ændringsforslag, idet man — det gælder i alt Fald mig selv — har anset det for overflødig. Jeg mener dog, det vil være rigtigt at faa det omtalt her, inden Sagen gaar til 3die Behandling. Det angaar Forstaaelsen af § 6, hvor der tales om, hvem Statsunderstøttelsen kan ydes til. Der har fra enkelte Sider været rejst Tvivl om, hvorvidt Kommuner eller de, der have Forsørgelsespligt med Hensyn til Patienter, som nyde Fattighjælp eller ere under Fattigvæsenets vedvarende Forsorg, kunne opnaa den Begunstigelse, som er given dem, der i øvrigt ere nævnte i § 6. Jeg har nu den Opfattelse, at Paragraffen, navnlig Slutningen af den, maa forstaaes saaledes, at de absolut have Ret til den nævnte Begunstigelse, men jeg vilde sætte Pris paa, om maaske den højtærede Minister vilde fremkomme med en Udtalelse i den Retning. Det vilde altid klare Spørgsmaalet. I øvrigt anbefaler jeg det af det store Flertal stillede Forslag om at vedtage Lovforslaget i uforandret Skikkelse.

Goos: Et Mindretal paa 4 Medlemmer har under Nr. 3 stillet Forslag om en ny Paragrafs Indføjelse. Det Forhold, der haves for Øje ved dette Forslag, er at skaffe Adgang til de statsanerkendte Sygehuse for alle tuberkulose, som ikke have Raad til at søge Ophold paa de dyre Anstalter, som ikke ere statsanerkendte, fordi de ikke sætte deres Betaling ned til den her i Loven foreskrevne og ikke begære eller opnaa Understøttelse. Hensigten er navnlig at give ogsaa saadanne Patienter, som ikke ere helt ubemidlede, idet de ere i Stand til at yde den moderate Betaling, som kræves af de statsanerkendte Sygehuse, Adgang til disse Institutter paa lige Fod med de Patienter, der ligesom de førstnævnte ikke kunne bekoste et Ophold paa de dyre Sanatorier, men i Modsætning til dem end ikke af egne Midler kunne udrede den moderate Betaling, som kræves i denne Lov, og som derfor nyde Statsunderstøttelse. Hele Udvalget, ogsaa det Flertal, som ikke er gaaet med til denne Paragraf, er enigt om, at der er Adgang til Hospitalerne mod moderat Betaling